

المجمع الرسولي الأول في اورشليم

¹ وَأَنحَدَرَ قَوْمٌ مِنَ الْيَهُودِيَّةِ، وَجَعَلُوا يُعَلِّمُونَ الْإِخْوَةَ: أَنَّهُ إِنْ لَمْ تَخْتَبُوا حَسَبَ عَادَةِ مُوسَى لَا يُمَكِّنُكُمْ أَنْ تَخْلُصُوا. ² فَلَمَّا حَصَلَ لِيُولُسُ وَبَرْتَابَا مُنَارَعَةٌ وَمُبَاحَثَةٌ لَيْسَتْ بِقَلِيلَةٍ مَعَهُمْ رَتَّبُوا أَنْ يَصْعَدَ يُولُسُ وَبَرْتَابَا وَأَنَاسُ آخَرُونَ مِنْهُمْ إِلَى الرَّسُلِ وَالْمَسَايِخِ إِلَى أُورُشَلِيمَ مِنْ أَجْلِ هَذِهِ الْمَسْأَلَةِ. ³ فَهَؤُلَاءِ بَعْدَ مَا سَمِعَهُمُ الْكَنِيسَةُ اجْتَمَعُوا فِي فِينِيقِيَّةَ وَالسَّامَرَةَ يُخَيِّرُونَهُمْ بِرُجُوعِ الْأَمَمِ وَكَأَنَّهُمْ يُسَبِّحُونَ سُرُوراً عَظِيماً لِجَمِيعِ الْإِخْوَةِ. ⁴ وَلَمَّا حَضَرُوا إِلَى أُورُشَلِيمَ قَبِلَتْهُمْ الْكَنِيسَةُ وَالرَّسُلُ وَالْمَسَايِخُ فَأَخْبَرُوهُمْ بِكُلِّ مَا صَنَعَ اللَّهُ مَعَهُمْ. ⁵ وَلَكِنْ قَامَ أَنَاسُ مِنَ الَّذِينَ كَانُوا قَدْ آمَنُوا مِنْ مَذْهَبِ الْفَرِيسِيِّينَ وَقَالُوا: إِنَّهُ يَنْبَغِي أَنْ يُخْتَبُوا وَيُوصَّوْا بِأَنْ يَحْفَظُوا تَامُوسَ مُوسَى.

⁶ فَاجْتَمَعَ الرَّسُلُ وَالْمَسَايِخُ لِيَنْظُرُوا فِي هَذَا الْأَمْرِ. ⁷ فَتَبَعَدَ مَا حَصَلَتْ مُبَاحَثَةٌ كَثِيرَةٌ قَامَ بَطْرُسُ وَقَالَ لَهُمْ: أَيُّهَا الرِّجَالُ الْإِخْوَةُ، أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ أَنَّهُ مِنْذُ أَيَّامٍ قَدِيمَةٍ اخْتَارَ اللَّهُ بَنِينَا أَنَّهُ بِقَمِي يَسْمَعُ الْأَمَمُ كَلِمَةَ الْإِنْجِيلِ وَيُؤْمِنُونَ. ⁸ وَاللَّهُ الْعَارِفُ الْقُلُوبَ شَهِدَ لَهُمْ مُعْطِياً لَهُمُ الرُّوحَ الْقُدُسَ كَمَا لَنَا أَيْضاً. ⁹ وَلَمْ يُمَيِّزْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ بِشَيْءٍ إِذْ طَهَّرَ بِالْإِيمَانِ قُلُوبَهُمْ. ¹⁰ قَالَا لِمَ آذَا تُجَرَّبُونَ اللَّهُ بِوَضْعِ نِيرٍ عَلَى عُنُقِ التَّلَامِيذِ لَمْ يَسْتَطِعْ آثَابُهَا وَلَا تَحْنُ أَنْ تَحْمِلَهُ؟ ¹¹ لَكِنْ بِنِعْمَةِ الرَّبِّ يَسُوعَ الْمَسِيحِ نُؤْمِنُ أَنْ تَخْلُصَ كَمَا أُولَئِكَ أَيْضاً. ¹² فَسَكَتَ الْجُمُهُورُ كُلُّهُ، وَكَانُوا يَسْمَعُونَ بَرْتَابَا وَيُولُسَ يُحَدِّثَانِ بِجَمِيعِ مَا صَنَعَ اللَّهُ مِنَ الْآيَاتِ وَالْعَجَائِبِ فِي الْأَمَمِ بِوِاسْطَتِهِمْ.

¹³ وَبَعْدَ مَا سَكَتَا أَجَابَ يَعْقُوبُ قَائِلاً: أَيُّهَا الرِّجَالُ الْإِخْوَةُ، ابْهَمُوعُونِي. ¹⁴ سَمِعَانُ قَدْ أَجَبَرْتُ كَيْفَ أَتَقَدَّ اللَّهُ أَوَّلًا الْأَمَمَ لِيَأْخُذَ مِنْهُمْ شَعْباً عَلَى اسْمِهِ. ¹⁵ وَهَذَا ثَوَافِقُهُ أَقْوَالُ الْأَنْبِيَاءِ كَمَا هُوَ مَكْتُوبٌ: ¹⁶ "سَارُجُ بَعْدَ هَذَا وَأَبْنِي أَيْضاً خَيْمَةَ دَاوُدَ السَّاقِطَةَ وَأَبْنِي أَيْضاً رَدْمَهَا وَأَقِيمُهَا ثَابِتَةً" ¹⁷ لِكَيْ يَطْلُبَ الْبَاقُونَ مِنَ النَّاسِ الرَّبَّ وَجَمِيعُ الْأَمَمِ الَّذِينَ دُعِيَ اسْمِي عَلَيْهِمْ، يَقُولُ الرَّبُّ الصَّانِعُ هَذَا كُلُّهُ. ¹⁸ مَعْلُومُهُ عِنْدَ الرَّبِّ مِنْذُ الْأَزَلِ جَمِيعُ أَعْمَالِهِ. ¹⁹ لِذَلِكَ أَنَا أَرَى أَنْ لَا يُثْقَلَ عَلَى الرَّاجِعِينَ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْأَمَمِ، بَلْ يُرْسَلْ إِلَيْهِمْ أَنْ يَمْتَنِعُوا عَنْ تَجَاسُاتِ الْأَصْنَامِ وَالرَّثَا وَالْمَخْنُوفِ وَالذَّمِّ. ²⁰ لِأَنَّ مُوسَى مِنْذُ أَجْيَالٍ قَدِيمَةٍ لَهُ فِي كُلِّ مَدِينَةٍ مَنْ يَكْرِزُ بِهِ إِذْ يُقْرَأُ

انجمن کلیسای اورشليم

¹ و تنی چند از یهودیه آمده، برادران را تعلیم می‌دادند که اگر برحسب آیین موسی مختون نشوید، ممکن نیست که نجات یابید. ² چون پولس و برنابا را منازعه و مباحثه بسیار با ایشان واقع شد، قرار بر این شد که پولس و برنابا و چند نفر دیگر از ایشان نزد رسولان و کشیشان در اورشليم برای این مسأله بروند. ³ پس کلیسا ایشان را مشایعت نموده از فینیقیه و سامره عبور کرده، ایمان آوردن امّت‌ها را بیان کردند و همه برادران را شادی عظیم دادند. ⁴ و چون وارد اورشليم شدند، کلیسا و رسولان و کشیشان ایشان را پذیرفتند و آنها را از آنچه خدا با ایشان کرده بود، خبر دادند. ⁵ آنگاه بعضی از فرقه فریسیان که ایمان آورده بودند، برخاسته، گفتند: اینها را باید ختنه نمایند و امرکنند که سنن موسی را نگاه دارند.

⁶ پس رسولان و کشیشان جمع شدند تا در این امر مصلحت ببینند. ⁷ و چون مباحثه سخت شد، بطرس برخاسته، بدیشان گفت: ای برادران عزیز، شما آگاهید که از ایّام اوّل، خدا از میان شما اختیار کرد که امّت‌ها از زبان من کلام بشارت را بشنوند و ایمان آورند. ⁸ و خدای عارف‌القلوب بر ایشان شهادت داد بدین که روح‌القدس را بدیشان داد، چنانکه به ما نیز. ⁹ و در میان ما و ایشان هیچ فرق نگذاشت، بلکه محض ایمان دلهای ایشان را طاهر نمود. ¹⁰ پس اکنون چرا خدا را امتحان می‌کنید که یوغی بر گردن شاگردان می‌نهد که پدران ما و ما نیز طاقت تحمل آن را نداشتیم، ¹¹ بلکه اعتقاد داریم که محض فیض خداوند عیسی مسیح نجات خواهیم یافت، همچنان که ایشان نیز. ¹² پس تمام جماعت ساکت شده، به برنابا و پولس گوش گرفتند چون آیات و معجزات را بیان می‌کردند که خدا در میان امّت‌ها به وساطت ایشان ظاهر ساخته بود.

¹³ پس چون ایشان ساکت شدند، یعقوب رو آورده، گفت: ای برادران عزیز، مرا گوش گیرید. ¹⁴ شمعون بیان کرده است که چگونه خدا اوّل امّت‌ها را تفقّد نمود تا قومی از ایشان به نام خود بگیرد. ¹⁵ و کلام انبیا در این مطابق است چنانکه مکتوب است: ¹⁶ که، بعد از این رجوع نموده، خیمه داود را که افتاده است باز بنا می‌کنم و خرابیهای آن را باز بنا می‌کنم و آن را برپا

فِي الْمَجَامِعِ كُلِّ سَبْتٍ.

قرار المجمع الرسولي لكل المسيحيين

²² حِينَئِذٍ رَأَى الرَّسُلُ وَالْمَسَايُحُ مَعَ كُلِّ الْكَنِيسَةِ أَنْ يَخْتَارُوا رَجُلَيْنِ مِنْهُمْ قَيِّرُسِلُوهُمَا إِلَى أَنْطَاكِيَّةَ مَعَ بُولُسَ وَبَرْتَنَابَا، يَهُودًا، الْمُلَقَّبَ بَرَسَابَا، وَسِيلاً، رَجُلَيْنِ مُتَقَدِّمَيْنِ فِي الْإِخْوَةِ، ²³ وَكَتَبُوا بِأَيْدِيهِمْ هَكَذَا: الرَّسُلُ وَالْمَسَايُحُ وَالْإِخْوَةُ يُهْدُونَ سَلَامًا إِلَى الْإِخْوَةِ الَّذِينَ مِنَ الْأَمَمِ فِي أَنْطَاكِيَّةَ وَسُورِيَّةَ وَكَلِيكِيَّةَ. ²⁴ إِذْ قَدْ سَمِعْنَا أَنَّ أَنْطَاكِ حَارَجِينَ مِنْ عِنْدِنَا أَرْعَجَوْكُمْ بِأَقْوَالٍ مُقْلِبِينَ أَنْفُسَكُمْ وَقَائِلِينَ أَنَّ تَحْتَبُوا وَتَحْفَظُوا التَّامُوسَ، الَّذِينَ تَحْنُ لَمْ تَأْمُرْهُمْ، ²⁵ رَأَيْنَا وَقَدْ صِرْنَا يَنْفَسُ وَاحِدَةً أَنْ تَخْتَارَ رَجُلَيْنِ وَتُرْسِلَهُمَا إِلَيْكُمْ مَعَ حَبِيبِنَا بَرْتَنَابَا وَبُولُسَ، رَجُلَيْنِ قَدْ بَدَلَا نَفْسَيْهِمَا لِأَجْلِ اسْمِ رَبِّنَا يَسُوعَ الْمَسِيحِ. ²⁷ فَقَدْ أُرْسَلْنَا يَهُودًا وَسِيلاً وَهُمَا يُخَيِّرَانَكُمْ يَنْفَسُ الْأُمُورِ شِقَاقَهَا. ²⁸ لِأَنَّهُ قَدْ رَأَى الرُّوحُ الْقُدُسُ وَتَحْنُ أَنْ لَا تَصْغَ عَلَيْكُمْ نَفْلاً أَكْثَرَ غَيْرَ هَذِهِ الْأَشْيَاءِ الْوَاجِبَةِ: ²⁹ أَنْ تَمْتَنِعُوا عَمَّا دِيحٌ لِلْأَصْنَامِ وَعَنِ الدَّمِّ وَالْمَخْنُوقِ وَالزَّانَا الَّتِي إِنَّ حَفِظْتُمْ أَنْفُسَكُمْ مِنْهَا فَيَعْمًا تَفْعَلُونَ. كُونُوا مُعَاقِبِينَ.

³⁰ فَهَؤُلَاءِ لَمَّا أُطْلِفُوا جَاءُوا إِلَى أَنْطَاكِيَّةَ وَجَمَعُوا الْجُمُهورَ وَدَفَعُوا الرِّسَالَةَ. ³¹ فَلَمَّا قَرَأُوهَا فَرَحُوا لِسَبَبِ التَّعَزُّبَةِ. ³² وَبَهُودًا وَسِيلاً، إِذْ كَانَا هُمَا أَيْضاً تَبَيَّنَ، وَعَظَا الْإِخْوَةَ بِكَلَامٍ كَثِيرٍ وَشَدَّدَاهُمْ. ³³ ثُمَّ بَعْدَ مَا صَرَفَا زَمَانًا أُطْلِقَا بِسَلَامٍ مِنَ الْإِخْوَةِ إِلَى الرَّسُلِ. ³⁴ وَلَكِنَّ سِيلاً رَأَى أَنَّ يَلْتَبِتُ هُنَاكَ. ³⁵ أَمَّا بُولُسُ وَبَرْتَنَابَا فَأَقَامَا فِي أَنْطَاكِيَّةَ يُعَلِّمَانِ وَيُبَشِّرَانِ مَعَ آخَرِينَ كَثِيرِينَ أَيْضاً بِكَلِمَةِ الرَّبِّ.

بداية الرحلة التبشيرية الثانية

³⁶ ثُمَّ بَعْدَ أَيَّامٍ قَالَ بُولُسُ لِبَرْتَنَابَا: لِنَرْجِعْ وَنَفْتَقِدْ إِخْوَتَنَا فِي كُلِّ مَدِينَةٍ تَادِتُنَا فِيهَا بِكَلِمَةِ الرَّبِّ كَيْفَ هُمْ. ³⁷ فَأَسَارَ بَرْتَنَابَا أَنْ يَأْخُذَا مَعَهُمَا أَيْضاً يُوخَنَّا، الَّذِي يُدْعَى مَرْفُسَ. ³⁸ وَأَمَّا بُولُسُ فَكَانَ يَسْتَحْسِنُ أَنَّ الَّذِي قَارَقَهُمَا مِنْ بَمْفِيلِيَّةَ وَلَمْ يَذْهَبْ مَعَهُمَا لِلْعَمَلِ لَا يَأْخُذَانِهِ مَعَهُمَا. ³⁹ فَحَصَلَ بَيْنَهُمَا مُسَاجَرَةٌ حَتَّى قَارَقَ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ، وَبَرْتَنَابَا أَخَذَ مَرْفُسَ وَسَافَرَ فِي الْبَحْرِ إِلَى قُيْرُسَ. ⁴⁰ وَأَمَّا بُولُسُ فَاخْتَارَ سِيلاً وَخَرَجَ مُسْتَوْدَعاً مِنَ الْإِخْوَةِ إِلَى نِعْمَةِ اللَّهِ. ⁴¹ فَاجْتَارَ فِي سُورِيَّةَ وَكَلِيكِيَّةَ يُسَدِّدُ الْكَنَائِسَ.

خواهم کرد، ¹⁷ تا بقیه مردم طالب خداوند شوند و جميع امت‌هایی که بر آنها نام من نهاده شده است. ¹⁸ این را می‌گوید خداوندی که این چیزها را از بدو عالم معلوم کرده است. ¹⁹ پس رأی من این است، کسانی را که از امت‌ها به سوی خدا بازگشت می‌کنند زحمت نرسانیم، ²⁰ مگر اینکه ایشان را حکم کنیم که از نجاسات بتها و زنا و حیوانات خفه‌شده و خون پرهیزند. ²¹ زیرا که موسی از طبقات سلف در هر شهر اشخاصی دارد که بدو موعظه می‌کنند، چنانکه در هر سبب در کنایس او را تلاوت می‌کنند.

نتیجه انجمن کلیسای اورشلیم

²² آنگاه رسولان و کشیشان با تمامی کلیسا بدین رضا دادند که چند نفر از میان خود انتخاب نموده، همراه بولس و برنابا به انطاکیه بفرستند، یعنی یهودای ملقب به برسابا و سیلاس که از پیشوایان برادران بودند. ²³ و بدست ایشان نوشتند که: رسولان و کشیشان و برادران، به برادران از امت‌ها که در انطاکیه و سوریه و قلیقیه می‌باشند، سلام می‌رسانند. ²⁴ چون شنیده شد که بعضی از میان ما بیرون رفته، شما را به سخنان خود مشوش ساخته، دلهای شما را منقلب می‌نمایند و می‌گویند که می‌باید مختون شده، شریعت را نگاه بدارید و ما به ایشان هیچ امر نکردیم. ²⁵ لهذا ما به یک دل مصلحت دیدیم که چند نفر را اختیار نموده، همراه عزیزان خود برنابا و بولس به نزد شما بفرستیم، ²⁶ اشخاصی که جانهای خود را در راه نام خداوند ما عیسی مسیح تسلیم کرده‌اند. ²⁷ پس یهودا و سیلاس را فرستادیم و ایشان شما را از این امور زبانی خواهند آگاهانید. ²⁸ زیرا که روح‌القدس و ما صواب دیدیم که باری بر شما نهمیم جز این ضروریات ²⁹ که از قربانی‌های بتها و خون و حیوانات خفه شده و زنا بپرهیزید که هر گاه از این امور خود را محفوظ دارید به نیکویی خواهید پرداخت والسلام.

³⁰ پس ایشان مرخص شده، به انطاکیه آمدند و جماعت را فراهم آورده، نامه را رسانیدند. ³¹ چون مطالعه کردند، از این تسلی شادخاطر گشتند. ³² و یهودا و سیلاس چونکه ایشان هم نبی بودند، برادران را به سخنان بسیار، نصیحت و تقویت نمودند. ³³ پس چون مدتی در آنجا بسر بردند، به سلامتی از برادران رخصت گرفته، به سوی فرستندگان خود توجه

نمودند.³⁴ اما پولس و برنابا در انطاکیه توقف نموده،³⁵ با بسیاری دیگر تعلیم و بشارت به کلام خدا می‌دادند.

دومین مأموریت پولس و برنابا

³⁶ و بعد از ایام چند، پولس به برنابا گفت: برگردیم و برادران را در هر شهری که در آنها به کلام خداوند اعلام نمودیم، دیدن کنیم که چگونه می‌باشند.³⁷ اما برنابا چنان مصلحت دید که یوحنا ملقب به مرقس را همراه نیز بردارد.³⁸ لیکن پولس چنین صلاح دانست که شخصی را که از پمفلیه از ایشان جدا شده بود و با ایشان در کار همراهی نکرده بود، با خود نبرد.³⁹ پس نزاعی سخت شد به حدی که از یکدیگر جدا شده، برنابا مرقس را برداشته، به قیُس از راه دریا رفت.⁴⁰ اما پولس سیلاس را اختیار کرد و از برادران به فیض خداوند سپرده شده، رو به سفر نهاد.⁴¹ و از سوریه و قیلیقیه عبور کرده، کلیساها را استوار می‌نمود.